

பொழுது விடியப் புதுவையி லோர்வீ ட்டில்
விழிமலர்ந் தபாரதியார் கால வினமையித் து
மாடிக் குப் போவார்; கடிதங் கள் வந்திருக் கும்.
வாடிக் கையாகவரும் அன் பரலெ லாம் வந்திருப் பார்.
சென்னதைத் தினசரியின் சதே சிலபா ர்ப்பார்.
முன்னால் அனுப் பிய கட்டுரையு ம்பாட் டும்
சரியாய் ப் பதித் ததுண்டா இல் லையா என் று
வரிமலே விரல் வதைத் து வாசிப் பார் ஏட் டை.

அதன்மலே அடக் கடக் காய் ஆரவா ரப்பண் !
நதிப் பெருக் கைப் போற் கவிதை நற் பெருக் கின் இன் பஓலி
கிண்டல்கள் ! ஓயாச் சிரிப் பகை கிளறுகின்ற
துண்டு துணுக் குரைகள் ! வீ ரச் சூடக் கதகைகள் !
என்னென் ன பாட் டுக்கள் ! என்னென் ன பசே சூக்கள் !
பன்னத் தகுவதுண்டோ நாங் கள் பெரும் பாக் கியத் தை?
வாய் திறப் பார் எங் கள் மாக் கவிஞர் நாங் களெ ல் லாம்
போய் அச் சப் பையைப் புதுதைத் துத் திரும் பிடுவோம் .
தாம்புலம் தின பார் , தமிழ் ஒன் று சிந் திடுவார்
காம்பிற் கனிச் சாறாய் க் காதலின் சாற் றைப்
பொழிகின்ற தன் மையால் எம் மைப் புதுக் கி
அழிகின்ற நெஞ் சத் தை அன் பில் நனதைத் திடுவார் .
மாடியின் மலே ஓர் நாள் மணிஎட் டரையிருக் கும்
கடிக் கவிச் சுவையைக் கொள் ளையிடக் காத் திருந் தோம் .
பாரதியார் வந்த கடிதம் பதித் திருந் தார் .
சீ ரதிகம் கொண்டதொரு சென் னதைத் தினசரியின்
ஆசிரியர் போட் ட கடிதம் அதுவாகும் .
வாசித் தார் ஐயர் , மலர் முகத் தில் வாட் டமுற் றார் .
"என் னை வசனமட் டும் நித் தம் எழுதநெ று
சென்னதைத் தினசரியின் ஆசிரியர் செப் புகின் றார் .
பாட் டெழுத் தவனோ டாமாம் ; பாரத் தீ ரா அன் னவரின்
பாட் டின் பயனறியாப் பான் மையினை" என் றுரைத் தார் .

பாரதியார் உள் ளம் பதைபதைத் துச் `சோர் வன் னும்
காரிருளில் கால் வதைத் தார் ; ஊக் கத் தால் மீ ண் டுவிட் டார் .
"பாட் டின் பயனறிய மாட் டாரோ நம் தமிழர் ?
பாட் டின் சுவையறியும் பாக் கியந் தான் என்றைவார் ?"
என் று மொழிந் தார் , இரங் கினார் , சிந் தித் தார்
"நன் று மிகநன் று, நான் சலிப் ப தில் லை"என் றார் .

நாட் கள் சிலசெல் ல நம் மருமை நாவலரின்
பாட் டின் சுவையறிவோர் பற் பலபே ராகிவிட் டார் .
ஆங்கிலம் வல் ல கசின் ஸ் என் னும் ஆங்கிலவர்
"நீ ங் கள் எழுதி நிரப் பும் சுவைக் கவியை
ஆங்கிலத் தில் ஆக் கி அகிலஅரங் கறே றுகின் றனே

Written by
Monday, 25 August 2008 12:04 -

பாங்காய் எனக் குநல்ல பாட்டிழைத்த தாராங்கள்"
என்று வரதைத் கடித்ததை எங்களிடம்
அன்றித்தார். எம்மை அபிப்பிராயம்கூட்டார்.
"வணேட்டும் எழுத்தத்தான் வணேட்டும்" என்றோம். பாரதியார்,
"வணேட்டும் அடி எப்போதும் விடுதலை" என
நாரம்பஞ் செய்தார்; அரநைநொடியில் பாடிவிட்டார்.
ஈரிரண்டி நாளில் இனிமை குறையாமல்
ஆங்கிலத்தில் அந்தக் கவிதான் வளியாகித்
தீங்கற்ற சன்னதைத் தினசரியின் ஆசானின்
கண்ணைக் கவரந்து கருத்தில் தமிழ்விளத்தே
எண்ணிறாண்டாய்க் கவிஞர் தோன்றவில்லை இங்கென்ற
வீ.வீ.எஸ்.ஐயர் விருப்பத்தைப் பார்த்தி செய்து
பாவலராம் பாரதிகுமர் ஊக்கத்தையப் பாய்ச்சியது!
ஆங்கிலவர் பாரதியின் ஆரந்த கவித்தேனை
வாங்கியுண்ணக் கண்டபின்னர் வாய்நிச்சென்னதைத்
தினசரியின் ஆசிரியர் "தேவையினித் தேவை,
இனியகவிநீங்கள் எழுதுங்கள்" என்றுரைத்தார்;
தேவையில்லை என்றுமுன் செப்பிட்ட அம்மனிதர்
தேவையுண்டு! தேவையுண்டு! தனக்கவிகள் என்றுரைத்தார்!
"தாயாம் தமிழில் தரும் கவியின் நற்பயனைச்
சயோம் தமிழன் தரிந்துகொள்ள வில்லை
அயலார் சுவைகண்டறிவித்தார், பின்னர்
பயன்தரிந்தார் நம்தமிழர்" என்றுரைத்தார் பாரதியார்.
நல்ல கவியினிமை நம்தமிழர் நாடாநாள்
வெல்ல வருந்தி நாளாள்.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt224>